

“అవ్ కోర్స్: కాని మీరు ఇంటర్వ్యూకు వచ్చినప్పుడు ఏ ప్రశ్న అడిగినా సమాధానం చెప్పాలనుకుంటాను.”

సమాధానం చెప్పక తప్పేట్లు లేదని, చెప్పకపోతే ఉద్యోగం రాదని గ్రహించి “లారీ యాక్సిడెంట్ లో....” అన్నాడు మెల్లగా.

జానకి జాలిగా చూసింది. యాక్సిడెంట్ లో తన ఒకే ఒక్క పన్ను సగం విరిగినందుకే తనను పూర్తిగా పనికిరాని పనిముట్టుగా భావించి వెళ్ళిపోయిన రామారావు ఆ తర్వాత లారీ యాక్సిడెంట్ లో ఒక కాలునే కోల్పోయినందుకు ఆశ్చర్యపోయింది. పెళ్ళి చూపులపేర యెందరో

అమ్మాయిల్ని. యింట రూర్య చేసిన అతన్ని యిప్పుడిలా తానే యింట రూర్య తీసుకునేట్లు చేసిన విధి వై పరీత్యానికి చలించిపోయింది.

“మీకు పెళ్ళయిందా?” అంది ఆసక్తిగా జానకి.

“లేదు. బ్రతుకే భారమైన నాకిక పెళ్ళి కావాలనే ఆశకూడలేదు.” అంటుంటే రామారావు పెదవులు కంపించాయి.

“చూశారా? అనవసరపు ఊహల్లో తేలక, వధువుల్ని వస్తువుల్లా లెక్కించక ఏ అమ్మాయి నైనా మెచ్చి అప్పుడే మీరు పెళ్ళాడివుంటే యీ దురవస్థ కలుగక పోయేదేమో! అయినా అంతగా నిరు

త్సాహపడకండి! మళ్ళీ మీకు సుంచికాలం రావచ్చునేమో!”

సమాధానంగా నిరాశగా నిట్టూర్చాడు రామారావు. జానకి ఆతని పరిస్థితి గ్రహించి:

“మావారిప్పుడు ఊళ్ళోలేరు. రాగానే చెప్పి ఈ ఉద్యోగం మీకే వచ్చేట్లు చూస్తాను. అదొక్కటే మీకు ఈ అంతర్జాతీయ వికలాంగుల సంవత్సరంలో నేను చేయగలిగిన సాయం” అంది సానుభూతిగా.

ఆమాటతో, విధి వై పరీత్యానికి లోలోన కుమిలిపోతున్న రామారావు కన్నుల్లో అప్రయత్నంగా కృతజ్ఞతతో కూడిన ఆనంద బాష్పాలు నిలిచాయి.

ఎడమ కాలా, కుడికాలా గుర్తులేదు. (ఇది జరిగి అప్పుడే రెండు మూడు నెలల కాలం అయ్యింటుంది) ఒక కాలి మడమ మడతపడిపోయింది- అరిపాదం పైకి, పై పాదం అడుగుకి కుంటుతూ భారంగా నడుస్తుండేది- అడుగు అడుగుకి విశ్రాంతి తీసుకున్నట్టు.

ఒకరోజు ఉదయాన మంచమీద తను వదుకుని బద్ధకంగా, పతున్న స్త్రాన్ని చూస్తుంటే, బయటినించి నడిచివచ్చి నిలబడ్డది. “ఎవరు? ఎం కావాలి” అని అడిగెనిరికే భార్యతో ఆమె మాట్లాడుతూంది.

చిరిగిన చీర కర్రపుల్లలమీద ఆరేసినట్లుంది. బయటినుంచి లోపలికి ప్రసరించే వెలుగువల్ల ఆకృతి లీలగా అగు పిస్తోంది.

“పనిమనిషి కావాలన్నారంటకదమ్మా.” సుందరి ఆ మనిషిని ఎగాదిగా చూసింది.

“మా ఇంట్లో పిల్లా జెల్లా ఎక్కువ, పనెక్కువ. నీళ్ళతోడాలి, బట్టలుతకాలి.”

ఆమాటలంటూ ఆమె కాళ్ళకేసి చూసింది.

“చేస్తానమ్మా - ఎంతపనైనా చేయగల్గు.

రేపటి నుంచి వస్తా”నందా మనిషి పన్నోకి.

సుందరి, ఆ మనిషి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత, తన దగ్గరి కొచ్చింది.

“విన్నారు కదా. కుంటిది, ఎంతవసతంలో వుందో, బందెడు చాకరికైనా సిద్ధపడి వస్తోంది. నాకు జాలేసింది. చేసినంత తరకే చేస్తుందిలెమ్మనుకుని వప్పుకున్నా.”

సుందరిది చాలా జాలిగుండె. ఏ చిన్న కష్టానికైనా కదిలిపోతుంది.

రెండో రోజునించి పన్నోకి వచ్చింది. తల్లో పూలు పెట్టుకుంది. చీర కూడా మార్చుకుంది. రెండు చేతులకి ఒక్కో

ఎర్రగాజు వున్నది.

ఆరు గంటలకి మోళకువవచ్చి చూసే సరికి తనున్నగది ఊడుస్తోంది కుంటుతూ నడుస్తూ.

వరండాలో బందెడు అంటు మూలుగుతున్నాయి. బట్టలు మోపెడు, నెలవ రోజు అవడంవల్ల పిల్లలు డాబా ఎక్కి కాకి గోల చేస్తున్నారు. సుందరి కాఫీ, టిఫిను చేయడంలో మునిగి వుంది. మంచమీద నించి లేచి మొహం కడుక్కుని, పడక కుర్చీలోకి చేరి పేపరు పట్టుకున్నాడు- కాఫీ టిఫిన్లకై ఎదురుచూస్తూ. భార్యకు,

మలకే చంద్రక రచనలు

పంటలు-సింహిపంటలు
 (కాకి, కందుకూర, పంటలు
 మొదలు కాయకాయలకు)..... రూ 18-00
అందిలు-అలంకారాలు..... రూ 7-50
మహిళలకు
మధుర చిట్టెలు..... రూ 7-50
క్రొత్త అంతులు..... రూ 8-00
మనోహర మనోహర..... రూ 18-00
పంటలు-విద్వంస
పండ్లయల్లె
 (కాకి, కందుకూర, పంటలు
 మొదలు కాయకాయలకు)..... రూ 8-00

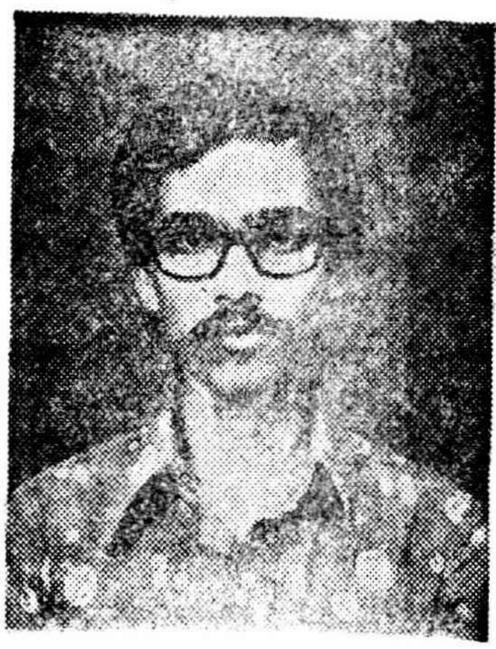
ఈ పుస్తకాలలో ముక్కుకొరికిన
 పుస్తకాల ధరకు ఒక రూపాయి తగ్గింపు
 M.O. పంపండి. ఆ రూపాయికి
 V.R. వెట్టి పాస్ పోస్టు.

క్యాలిటి ప్రజ్ఞాపథి
 కేసుకుందిరంపేటి, బిజయనగర్-2.

శుభ్రము! శుభ్రము!
తెల్లమచ్చలు
 అన్ని రకాల చర్మంపై, ఎరువ రంగుల ము
 ప్రభావాలను తొలగించే అద్భుత రోజాండ్ మాస్క్.
 త్వరలోనే వర్షం ముసాయి రంగు పొందుతుంది.
 ప్రత్యేక వివిధ రకాల పీచు పువ్వులతో శుభ్రంగా
 పంపిస్తుంది. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు
Bharat Ayurvedashram
P.O. Katri Sarai (Gaya)

దేర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమ వైద్యం
 దురభ్యాసములకు లాభిస్తే,
 దాంపత్యసౌఖ్యం పొందలేనివారికి
 హెర్మియా, చర్మవ్యాధులకు
 పోస్టు డ్వారా వరి జీజం(బుద్ధ)
 ఇస్సోఫిలియా ఉబ్బసం(దమ్ము)
 జీర్ణాశయ(గ్యాస్ట్రిక్) మూత్ర, స్త్రీల
 వ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా
 చికిత్స చేయబడును. -రండి
డా॥ దేవర
 5/1 బ్రాజ్ పేట, గుంటూరు. A.P.

సత్యముకు సంభాషణ జరుగుతోంది.
 సత్యముకు పిల్లలు నలుగురట. మొగు
 డికి పక్షవాతమట. పనేం చెయ్యలేదు-
 అందినపుడు పిల్లల్ని. భార్యని తన్నటం
 తప్పితే. ఇంతకుముందు అందంగా,
 బలంగా వుండేవాడట. కష్టపడి పనిచేసి
 సంపాదించేవాడట. మూడో పిల్లడు వుట్టే
 సరికి మాయదారి రోగం వచ్చింది. అన్ని
 భార్యతలు అప్పటినించి తనకే. ఈమధ్య
 ఈ ఊరు చేరారు.
 టిపిను, కాపీ పట్టుకొచ్చింది సుందరి.
 "సత్యమా" అనిపిలిచి దానికి టిపిను,
 కాపీ యిచ్చింది.
 తను విన్నదంతా మళ్ళీ చెబుతోంది.
 ముందు అంతా విన్నా మళ్ళీ విన్నాడు.
 భార్యది చాలా జాలిగుండె.
 నడుం నొప్పికి మాత్రలు అయి
 పొయ్యాయంది సుందరి. సాయంత్రం
 తెస్తానన్నాడు.
 రోజూ సత్యము, భార్యకు తన గురించి
 తన కుటుంబం గురించి చెబుతుంది -
 మోపెడు గుడ్డలుతుకుతూనో, గిన్నెలు
 తోముతూనో. సుందరి ఓపికగా వింటుంది.
 మనస్సు కరుగుతూ వుంటుంది. సీతాపతికి
 ఆ విషయాలన్నీ చెప్పకపోతే వుండలేదు.
 సీతాపతి, హెచ్చరిస్తుంటాడు మరి అంత
 జాలి గుండెతో బతకటం కష్టమని.
 చేరిన పదో రోజు ఏడుస్తూ వచ్చింది
 సత్యము. భర్తకు జ్వరమట. రాత్రంతా
 పలవరింతలు.
 "అమ్మగారూ, మీ పనికనక లేకపోతే
 మేం ఆకలితో చచ్చిపోవాలిందే. కుంటి
 దానికి వనెక్కడ దొరుకుతుంది?"
 ఇంటిముందున్న భాళీస్థలం బాగు
 చేస్తుంటే కూర్చుని చూస్తోంది సుందరి.
 మదతపడదాదాంతో కుంటుతూ నడుస్తోంది
 సత్యము. ఒక అరగంటపాటు అట్లానే
 ఇబ్బందిపడుతూ తుడిచింది. సుందరి
 ముఖంలో జాలి కొట్టొచ్చినట్లు కని
 పిస్తోంది.
 "ద్రావరు నీళ్ళలో వుంచా పిండి
 ఆరేయ్" అన్నప్పుడు దిగులుగా లేచి
 బాత్రూం కెళ్ళింది. దండెంపిద ద్రావరు
 ఆరేసి వచ్చి - "దాని అవస్థ చూస్తుంటే
 గుండె నీరవుతోందండి. భగవంతుడు
 దానికెన్ని కష్టాలు పెట్టేడో చూడండి."
 "పనిమనిషి గురించి ఇక నాకేమీ
 చెప్పకు" బట్టలు తీసుకుంటూ విసుగ్గా
 అన్నాడు.
 సరిగ్గా ఆ సాయంత్రం ఈ సంఘటన

నవులూరి వెంకటేశ్వరరావు

జరిగింది. బానినించి నీళ్ళు తోడుతోంది
 సత్యము. సుందరికాళ్ళు కడుక్కోడానికి
 వచ్చింది. తోడిన బక్కెట్టు పక్కనపెట్టి
 తప్పుకుంటోంది. మదతపడిన పాదం
 సరైన పట్టు యివ్వలేదు. నేల అసలే
 జారుడుగా వుంది. జారి దభీమని సత్యము
 పడిపోయింది.
 మదమలోతుగా గాయం - రక్తం శరీ
 రంలో వుండదు అనిపించేది. రెండు
 చంకల్లోకి చేతులు జొనిపి సత్యముని లేవ
 నెత్తింది. ఇంట్లోకి నడిపించుకు వెళ్ళి,
 టింకచు దూదితో యిచ్చింది. ఆ రోజుకి
 పని చెయ్యక్కరలేదు యింటి కెళ్ళిపో
 మంది.
 రెండవ రోజు పొద్దునే పన్నోకి
 వచ్చింది. నిన్న బాగా లోతుగా గాయమయి
 నట్లుంది. వాపుగా వుంది కాలు. కష్టంగా
 అడుగులేస్తూ పనులు చేస్తోంది. ఆఖరివాడికి
 ఒంట్లో బాగాలేదట. నాలోజులనాడు
 కాల్లో మేకు గుచ్చుకుని, మేకు గుచ్చు
 కున్నచోట చుట్టూ నల్లగా మాడి నడి
 మంచంలో కూర్చుని వున్నాడట. ఏడుస్తూ
 ఏడుస్తూ చెబుతోంది. సీతాపతి పది గంట
 లకు ఆపీసు కెళ్ళిపోయాడు.
 మరునటిరోజు సీతాపతి నిద్ర లేచేసరికి
 అంట్లన్నీ ముందేసుకుని బావిదగ్గర తోము
 తోంది సుందరి.
 "ఏవిటి కథా?"
 "నేనే మానేయమన్నా. కుంటుతూ,
 భారంగా అది చెయ్యలేక పనులు చేస్తుంటే
 చూసి భరించడం కష్టంగా వుంది,
 అందుకే మానేయమన్నా."
 సుందరిది జాలి గుండె.